

вищенаведене, можна відзначити що завдяки ефективному аналізу доходів та витрат можливо спростити роботу бухгалтерії та вирішити деякі важливі питання щодо раціональності здійснення витрат та отриманих доходів.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”. 2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 “Витрати”. 3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 “Дохід”. 4. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов’язань і господарських операцій підприємств і організації; 5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку. 6. Звіт про фінансові результати.

Л. Ваньчік

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. С.Й. Сажинець

ПОДАТКОВИЙ МЕТОД НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ: СУТЬ ТА ОСНОВНІ НЕДОЛІКИ

Основні засоби являють собою нагромаджене суспільне багатство. Вони визначають виробничу потужність підприємства, характеризують її технічне оснащення, безпосередньо пов’язані з продуктивністю праці, механізацією, автоматизацією виробництва, собівартістю продукції, прибутком і рівнем рентабельності.

Однак протягом певного часу основні засоби спрацьовуються (зношуються), тобто втрачають свої корисні якості з різних причин, тому підлягають амортизації. Потрібно визнати, що амортизація як економічна категорія, як складова фінансово-господарської діяльності підприємства завжди була й залишається однією із центральних тем, що перебуває на перехресті науки та практики.

Метод амортизації основних засобів визначається обліковою політикою підприємства і має бути максимально наближеним до реальних умов експлуатації об’єктів. Однак вибираючи метод амортизації, на підприємстві керуються іншим принципом: мінімізацією витрат часу для розрахунку амортизації. Але незалежно від того, який метод нарахування амортизації вибрало собі підприємство, чинне

законодавство вимагає для цілей податкової системи застосовувати ще й податковий метод нарахування амортизації. Суть цього методу полягає в тому, що амортизацію розраховують за допомогою формул і норм, встановлених по чотирьох групах основних фондів. Суми амортизаційних відрахувань кварталу, щодо якого проводяться розрахунки, визначаються застосуванням норм амортизації до балансової вартості груп основних фондів на початок такого розрахункового кварталу.

Базою для нарахування амортизації є балансова (залишкова) вартість відповідної групи основних фондів на початок кварталу.

Балансова вартість групи основних фондів на початок розрахункового кварталу визначається за формулою [2, с. 285]

$$B_n = B(a-1) + П(a-1) - V(a-1) - A(a-1)$$

де B_n – балансова вартість групи на початок розрахункового періоду; $B(a-1)$ – балансова вартість групи на початок кварталу, що передував розрахунковому; $П(a-1)$ – сума витрат, понесених на придбання основних фондів, здійснення капітального ремонту, реконструкцій, модернізацій та інших поліпшень основних фондів, що підлягають амортизації, протягом кварталу, що передував розрахунковому; $V(a-1)$ – сума експлуатації основних фондів протягом кварталу, що передував розрахунковому; $A(a-1)$ – сума амортизаційних відрахувань, нарахованих у кварталі, що передував розрахунковому.

У податковій системі амортизація є найреальнішим джерелом фінансування капіталовкладень, вона має забезпечити процеси відтворення та своєчасного відновлення основних фондів. Нарахована в такій системі амортизація є витратним елементом.

Зменшення бази нарахування амортизації та відповідно обсягів амортизації безпосередньо впливає на зростання бази оподаткування та обсягів податкових надходжень до бюджету через сплату податку на прибуток підприємствами.

Під час нарахування амортизації методами, які обирають підприємства, і податковим методом виникають розбіжності між: об'єктами (розмір первісної або балансової вартості), функціями (економічна, податкова), методами, термінами (основні засоби, основні фонди), періодичністю нарахування (щомісяця, щокварталу), кількістю груп, економічною суттю категорії "амортизація" [1, с.17].

Ще одним недоліком цього методу є незадовільні податкові норми амортизації, що спричинило відсутність у багатьох підприємств

грошей на своєчасне поновлення основних засобів та потребує додаткових витрат на виконання відповідних арифметичних розрахунків.

Застосування податкового методу амортизації спричиняє багато труднощів і не завжди доцільне. Оскільки податковий метод амортизації найменше наближений до реальних умов використання основних засобів, його застосування задля економії витрат часу на обробку інформації доцільне для підприємств, які не ведуть виробничої діяльності та проводять невелику кількість операцій з основними засобами.

Тому доцільно об'єднати об'єкти обліку й оподаткування, що зумовить у майбутньому зникнення потреби у веденні розрахунків в окремій податковій системі та недоцільності існування самої системи. Тобто методологічні основи бухгалтерського обліку мають бути єдиними для підприємств.

1. Зулевич С.Я., Кравченко І.Ю., Прокопенко О.О., Школьніков. Д.Г., Юркевич Н.С. Посібник з бухгалтерського обліку. – К., 2002. – 427 с. 2.Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік . Оподаткування і звітність.: – К.: Алерта, 2007. – 954 с. 3. Бухгалтерський облік і аудит / Науково-практичний журнал. – 2006. – № 7. 4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 /"Основні засоби".

О. Горак

Науковий керівник – асист. В.С. Мохняк

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ХЛІБОПЕКАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Хлібопекарна промисловість одна з найбільших галузей харчової промисловості, підприємства якої виробляють різні види хлібопекарних виробів з продовольчого борошна.

Порядок відображення в бухгалтерському обліку господарських операцій у сфері харчової промисловості регламентується методичними рекомендаціями щодо впровадження національних П(с)БО, гармонізованих з міжнародними стандартами, затвердженими наказом Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 17.06.2003 р. № 157.